

- Micko podle modelu Bohuslava Schnircha z přelomu let 1889 a 1890.
67. Skica k rozmištění soch a bust v Panteonu. Kresba perem tuší na pauzovací papíru 146 × 218 mm, neznačená. Josef Schulz, asi r. 1897. NTM, archiv architektury.
68. Panteon, pohled směrem k sochám Kašpara Šternberka a Jana Nerudy.
69. Dlažba Panteonu. Dlaždice z bílého kararského mramoru, červeného rakouského mramoru, šedého žilkovaného belgického mramoru „Sainte-Anne“, světlezeleného pyrenejského mramoru a žlutého mramoru veronského. Dodal závod Nütten & Co. r. 1890.
70. Kalota Panteonu, nesená čtyřmi pendentivy s alegorickými „Inspirační“, „Věda“, „Moc a pokrok“ a „Umění“. Olejové malby na plátně nalepené na omítku. Vojtěch Hynais, 1899–1900.
71. Návrh na architekturu krbů v Panteonu. Kresba perem tuší, jemně kolorovaná akvarelem, neznačená, 854 × 739 mm. Josef Schulz, počátek r. 1889. NTM, archiv architektury.
72. Povolení Přemysla Otáče k vládě, skica Františka Ženíška, asi z r. 1895. K lunetovému obrazu v Panteonu. Pastel na papíru v. 60 cm, š. 120 cm, v rámu 79 × 139 cm. NM, inv. čís. H2 – 185 150. Malíř měl podle soutěžních podmínek z 20. 12. 1894 vytvořit skicu v desetině skutečné velikosti do 30. 9. 1895. Skica měla být v oleji, tato je v pasteli. Jde patrně o repliku původní soutěžní skici v oleji, která je dnes v Národním galerii v Praze (O 5672). Ženíšek rysoval v kompozici ze svých starších olejových obrazů téhož námětu z let 1883, 1887 a 1891 (NG, O 5782, O 16145 a O 4617). Konečně provedení lunety z let 1900–1903 se misty v detailech liší.
73. Karel IV. zakládá r. 1348 pražskou univerzitu, luneta v Panteonu. Olej na plátně nalepeném na omítku, značeno „V.ÁCLAV BROŽEK. 1898.“ (na stupni trůnu). Při vlastní realizaci lunety pomáhal Brožekovi jeho žák Jan Skramlík.
74. „Moc a Pokrok“, alegorický obraz v pendentivu pod kalotou Panteonu. Olej na plátně nalepeném na omítku, značeno „V. Hynais 1900“ (vpravo dole). Vojtěch Hynais, 1899–1900 (dokončené obrazy v pendentivech předal Hynais 14. 3. 1900).
75. Socha Jana Nerudy v Panteonu. Bronzový odlitek označený „10. VII. 1834 JAN NERUDA 22. VIII. 1891“, signovaný

- „KAREL DVORÁK“, „1933–41“ a „Lil Fr. Barták PRAHA XIX.“. Dne 21. 12. 1948 schválil zemský výbor zkušební sochy pro Panteon, socha zakoupena r. 1949 a instalována 30. 12. 1949. V r. 1950 byla plastika zapůjčena pro proviziorní Nerudův pomník pod Peřínskými sady na Újezdě (proti ústí Vitězných třídy), do Panteonu vrácena v r. 1967.
76. Bysta cisároveň Alžběty, jež původně zdobila krb v Panteonu. Kararský mramor, výška včetně soklu 78 cm, značeno „A. Wagner“ (pod levým ramenem). Antonín Wagner, Vídeň 1891. Do krbové niky (kde je dnes poprsí J. Kollára) byla instalována r. 1891. Odstránila po převratu v r. 1918, dnes je ve sbírkách NM, inv. čís. H2 – 181 931.
77. Bysta Josefa Dobrošského v Panteonu, umístěná do niky krbové nástavce. Bronz, značeno „Bendelmayer & Červenka Praha VII.“. Podle modelu Emanuela Halmana z let 1900–1901 odliš závod Bendelmayer a Červenka. V této níce byla původně mramorová bysta cisáře Františka Josefa I.; poprsí Dobrošského sem bylo instalováno r. 1951. Krbový nástavec je z červeného rakouského mramoru, bíléhoho istrijského mramoru a z umělého vápence, se zlacením. Podle Schulzova návrhu (srv. obr. 71) a Schnirchových modelů ho vytvořil Giovanni Ciani r. 1890.
78. Bysta Boženy Němcové v Panteonu. Bronz, znač. „Štursa 1924“ a „Lil Franta Barták Praha VII.“. Modeloval Jan Štursa r. 1924, odliš František Barták téhož roku.
79. Kartuš s českým znakem v pendentivu pravé zadní klenby ochozu 1. patra kolem hlavního schodiště. Nástěnná malba, neznačená. Rudolf Řihoršký, 1891. Tenýž motiv se opakuje ve všech čtyřech klenbách v rozích ochozu.
80. Detail hlavice sloupu z návrhu na architekturu krbů v Panteonu. Viz obr. čís. 71.
81. Návrh na chapadlo ke dveřím hlavního vchodu budovy. Technický výkres perem černou a červenou tuší, misty kolorovaný červeným pastelem, na kartónu 525 × 444 mm, neznačený. Josef Schulz, 1889. NTM, archiv architektury.
82. Chapadlo dveří hlavního vchodu budovy. Mosaz, dřevěná rukojeť. Podle návrhu Jos. Schulze zhotovil r. 1890 Jan Rudle. Stejná chapadla byla pak dodána i pro hlavní dveře Uměleckoprůmyslového muzea v Praze.

OBSAH

Úvodem	4
Dějiny stavby budovy do jejího zpřístupnění v roce 1891	7
Dějiny budovy po roce 1891	19
Popis architektury	27
Popis výtvarné a uměleckořemeslné výzdoby budovy a jejího původního vybavení	
Exteriér:	
1. Rampa, fontána a hlavní vchod budovy	31
2. Sochařská výzdoba centrálního rizalitu průčelí	41
3. Sochy v nikách nárožních rizalitů	47
4. Sochy na balustrádách bočních fasád	49
5. Pamětní desky	51
6. Stuková výzdoba fasád	59
7. Sgratová výzdoba nádvostí	65
Interiéry:	
1. Vestibul	68

2. Zasedací síň a ředitelna	71
3. Hlavní schodiště	77
4. Ochoz hlavního schodiště v 1. patře	85
5. Schodiště do 2. patra	89
6. Výtavní sály	93
7. Panteon	99
Zhodnocení budovy jako celistvého uměleckého díla	119
Přehledy a rejstříky:	
1. Dějiny budovy v datech	122
2. Zajímavá čísla	127
3. Rejstřík tvůrců	128
4. Rejstřík ostatních osob	131
5. Prameny	134
6. Výběr z literatury	135
7. Popisky k obrázkům	139